

Raïm electoral: una jugada perillosa

El primer ministre israelià, Shimon Peres, va desencadenar l'operació "Raïm de la ira" com un advertiment als governs del Líban i de Síria perquè aturin els islamistes de Hezbol·lah.

"Esh!" I els artillers israelians, implacables, disparen el canó de 175 mil·límetres cap alguna hipotètica posició de Hezbol·lah al sud del Líban. Així una vegada, milers de vegades durant els últims dies. Però la guerrilla islamista libanesa és escorredissa. Alguns corresponsals asseguraven que els israelians tornaven a caçar mosques a canonades, que ja ho havien intentat moltes vegades durant els últims 18 anys, i que sempre havien fracassat. És cert; i el mateix primer ministre israelià, Shimon Peres, que va ordenar el dia 11 l'operatiu militar anomenat "Raïm de la ira" és, probablement, el primer a saber que no hi ha una solució militar contra Hezbol·lah.

Peres, que ha fet la base de la seva carrera política en llocs clau del departament de defensa israelià, coneix el terreny que trepitja. Sap que a la guerrilla islamista no se la pot vèncer dins el seu feu amb artilleria i aviació. A què ve, doncs, el "Raïm de la ira"?

El primer ministre va preparar el terreny el mes passat en el seu discurs a la cimera antiterrorista de Sharm el-Xeic, davant una vintena de mandataris àrabs i els màxims representants dels països occidentals. Va citar pel nom l'Iran com el principal instigador de l'onada de terrorisme islamista suïcida que acabava de matar 58 israelians. Hamàs, que va reivindicar els atemptats, estaria finançat, com Hezbol·lah, per Teheran. Compartiria amb el suport tàcit de Síria, el gran absent de Sharm el-Xeic, i totes dues organitzacions germanes disposarien del territori libanès com a santuari per preparar els atemptats.

Síria, i per tant el seu protectorat del Líban també, són els dos últims països fronterers amb Israel que encara han de firmar un acord de pau amb l'estat israelià. I són els dos únics estats que tenen territori ocupat per Israel. Aquí es tanca el cercle viciós: hi ha terrorisme, segons Damasc, perquè hi ha ocupació. Hi ha ocupació, segons Israel, perquè no cessa el terrorisme i no es garanteix la seguretat de la seva frontera septentrional.

Peres, laborista, és un home pacient, l'antítesi del radicalisme; i és un dels arquitectes del procés de pau des de fa dues dècades. Ara, però, té a les portes la seva última oportunitat de ser primer ministre electe i utilitzarà totes les seves forces per no perdre-la. Peres estava 20 punts per sobre del seu contrincant de la dreta nacionalista, Benjamin Nethanyahu, després de l'assassinat de Rabin, fa gairebé mig any. Aleshores va convo-

EFE

car eleccions, però els atemptats islamistes capgiraren la situació i van posar Nethanyahu, i el seu compromís d'aturar el procés de pau, per davant en les enquestes.

Els Katiuixa, culpables. Tot anava fent madurar la idea que calia una acció contundent per calmar l'opinió pública israeliana i per fer entendre a Damasc que la pressió dels islamistes era insuportable. Aleshores caigué la gota que va fer vessar el got: les andanades de cohetes katiuixa llençades per Hezbol·lah a Galilea. La dinàmica de guerra s'hi imposava.

Els moviments de Peres, però, comporten riscos. El primer és que Damasc no exerceix un control absolut sobre els islamistes, més vinculats als imams de l'Iran. Síria, doncs, malgrat apostar per la continuïtat de Peres en el poder, difícilment pot garantir al cent per cent que no es cometin més atemptats, sobretot quan els ànims estan exacerbats per la mort de civils libanesos. De fet, Hamàs i Hezbol·lah ja han jurat tornar a cometre atemptats suïcides, i una altra onada com la de finals de febrer i principis de març podria ridiculitzar el govern israelià i posar fora de joc la candidatura de Peres. El "Raïm de la ira" semblaria llavors, a ulls de molts israelians, massa poc i massa tardà, com vaticina Nethanyahu. L'efecte bumerang seria devastador per a les aspiracions del primer ministre, i també per al procés de pau que el Likud ha promès, eufemísticament, revisar.

Una imatge dels enfrontaments al sud del Líban.

"Raïm de la ira" pot ajudar Shimon Peres a ser primer ministre electe, però la violència pro-iraniana segurament revifará amb força.

Joan Roura